

■ COLUMNA

A mintgin ses gril

DAD AITA DERMONT-STUPAN

Ussa avain er nus noss gril sper chasa. Jau sun vairamain adina stada cunter. Na che jau n'avess betg gugent in bun toc charn brassà, anzi, ma jau hai en general aversiuns cunter apparats, e cunter grils e segapastgets en spezial, jau na sai betg pertge. «Vus pudais schon metter nà in gril», hai jau ditg, «ma jau na brass betg la charn.» Ed uschia hai jau cret d'esser preservada da quest stgerp. Quai è ditg er stà il cas, ma tschel di, per surprisa gronda, arriva Martin tut entusiasmà cun in gril, e quai cun il model il pli nov e raffinà. Ils uffants siglivan tut confus enturn el e «questa saira al mettain nus en funcziun.» Bun pia.

Martin è perfin ì sez a cumprar la charn. El s'ha laschè cussegliar dal mazler dal vitg tge tocs ch'en adattads e co ch'ins sto als preparar. Gea perfin las spezias tutgantas è el vegnì cun tut, schebain che jau las avess gì pli u main tuttas en mes chanasteret, forsa betg gist en moda fitg surveisvla. Che jau haja da far be las salatas. Er bun.

Martin ha cumenzà a preparar tut. Cur ch'el ha dentant prendì in da mes dus scussals da cuschina or dal fund da la cha-schutta, hai jau propri stuì reflektar in mument nua che jau sun. Ma tascha chamön, quescha tgeu m'hai jau ditg e lascha far. Las salatas èn fatgas ed jau met anc maisa dadora. Martin suffla en il

charvun. Ils uffants dattan balla sin il pastget e gnanc na sa dispi-tan betg. Bun, sche ma bit jau pia en la sutga lunga cun l'illustrada svizra. Gist jau, ch'jau sun quella che di, che jau n'abunass betg questa gasetta. Jau legel fuiras ch'en fund na m'interessan betg.

La saira da stad è chauda sco darar quest onn. L'aria è stitga ed il sulegl stguda anc suenter las sis. Jau pudess laschar vegnir brin las chommas. Ed il venter... Davos las tujas va si in fimin blau. Er ils vischins che brassan. «Has insatge serviettas da palpiri?» du-monda Martin fatschentà. Ussa cumenza a savurar fenomenal. Bab cloma a tschaina. Ils uffants laschan dar la balla cul prim clom. Tge situaziun nunusitada. Ed insumma stos jau constatar che l'entira atmosfera ha sur-vegnì sco ina tempra festiva. Tuts van disciplinadamax en davos maisa e spetgan. Bab è anc occupà, bunamain in zic stressà. Ma lura nettegia el ils mauns giu per il scussal e metta si il vin.

«So, tgi vul tge?» I dat per tuts dal tut e pli ch'avunda. Ed er ils lauds na mancan. Na, igl è propi fitg bun, qua na datti nagut da dir. Nus ans laschain gustar. Bab morda sattifatg en in costini. In zic grass al cula or dals quintgels da la bucca, quai ch'el bada immediat e sfruscha davent cun la servietta. «Duvrai er vus la servietta», fa el attent als uffants. I fan quai sco bravins. La tschaina è a fin. Bab sa metta cun il dies cunter la spunda da la sutga, ils mauns en crusch: «Ussa pudain er nus ina giada envidar noss colle-gas ad ina grillada».

Tut è uschè bel e bun. A mai stat tut pero er in pau sin il stumi. Sperain che l'aura restia bella. I seguia quai cun la vaschella.